

เคลียร์คัต !
คุณยายอาจารย์ฯ
ปิดระเบิดจริงหรือไม่ ?

คำนำ

ถือเป็นครั้งแรก...

ที่จะตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการปิดระเบิดอย่างจริงจัง
เพราะมีคนโพสดีในโลกโซเชียลอย่างมากมายว่า...

“ใช้แรงก็นวดันในการปิดวะ !”

“ถ้าปิดได้จริง ทำไมไม่ปิดออกนอกจักรวาลไปเลย
ทำไมปิดไปญี่ปุ่น ทำให้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก !!!”

“แม่ชีเหาะขึ้นไปปิดได้หรือ ? หลอกหลวงชัด ๆ”

“ไม่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ เพราะอเมริกาไม่ได้มีเจตนา
เอาระเบิดปรมาณูมาทิ้งที่ไทยตั้งแต่แรก”

ถ้าคุณสงสัยและคาใจในประเด็นเหล่านี้

เล่มนี้มีคำตอบครบ

ที่แม้ศิษย์วัดพระธรรมกายหลายคนก็ยังไม่รู้ !!!

ด้วยความปรารถนาดี

ร.ลิวเฉลิมวงศ์

สารบัญ

1. สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
หรือหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านทำอะไร ? **9**
2. หลวงปู่คุมที่มงานทำวิชา แล้วผลเป็นอย่างไร ? **11**
3. หลวงปู่สั่งให้ที่มงานทำวิชาปัดระเบิดจริงหรือ
การจัดการกับระเบิดมีทั้งหมดกี่วิธีกันแน่ ? **12**
4. แล้วที่บอกว่า..มีคนเห็นแม่ชีเหาะขึ้นไปปัดระเบิดละ
คืออะไร ? **13**
5. แล้วทำไมต้องแสดงปาฏิหาริย์ให้คนเห็นด้วย ? **19**
6. เป็นไปได้หรือ..ที่แม่ชีจะเนรมิตกาย
ขึ้นไปบนท้องฟ้าได้จริง ๆ ? **20**
7. ใช้วิธีการใด..จัดการกับระเบิดปรมาณู ?
เหาะขึ้นไปปัดหรือ ? **27**
8. การไปดับที่ความคิด คืออะไร มีด้วยหรือ ? **34**
9. ถ้าเน่จริง..ทำไมไม่ปัดระเบิดปรมาณู
ออกนอกจักรวาลไปเลย ? **36**
10. สรุป **38**

เคลียร์คัต !

**คุณยายอาจารย์ฯ ปิดระเบิดจริงหรือไม่ ?
แล้วใช่หรือ ?**

ที่ท่านปิดระเบิดปรมาณูไปลงญี่ปุ่น !

ผู้เขียนคิดอยู่นานก่อนจะตัดสินใจเขียนบทความนี้ขึ้น เพราะคิดว่าต้องโดนกระแสการต่อต้านอีกไม่น้อย แต่เอาเถอะ ! บทความนี้..ไม่ได้เขียนขึ้นเพราะอยากจะแก้ตัวหรือเถียงแทนพวกวัดพระธรรมกาย เพราะผู้เขียนไม่ได้คาดหวังว่าจะไปเปลี่ยนความคิดใครได้ ซึ่งอ่านแล้วจะไม่เชื่อก็ได้ จุดนี้ก็ต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเอาเอง

แต่เหตุผลที่ผู้เขียนเขียนบทความนี้ขึ้น ก็เพราะข้อมูลต่อไปนี้ยังไม่เคยมีใครอธิบายแยกประเด็นเป็นข้อ ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ๆ ผ่านโลกโซเชียลมาก่อน อีกทั้งข้อมูล

ที่มาจากศิษย์วัดพระธรรมกายเอง บางแหล่งก็ยังไม่ถูกต้องนัก จึงทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้ไปต่าง ๆ นานา และที่สำคัญการเรียบเรียงเรื่องนี้ขึ้น ก็อยากให้เป็นชุดข้อมูลทางเลือกที่เก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์แก่ผู้มาสืบค้นในภายหลัง

บทความนี้จะขอเขียนขึ้นจากความเห็นส่วนตัวและจากข้อมูลที่สั่งสมมาจากครูบาอาจารย์ ตลอดจนข้อมูลที่สอบถามมาจากผู้ที่เคยเห็นแม่ชีลอยขึ้นไปปิดระเบิดจริง ๆ ในสมัยนั้น ซึ่งผู้ให้ข้อมูลท่านนี้..ก็ได้เรียนถามเรื่องนี้จากปากคุณยายอาจารย์ฯ โดยตรง !

ปัจจุบันมีข้อมูลด้านลบมากมายในโลกออนไลน์ที่สงสัยเรื่องการปิดระเบิดของ **คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง** สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 จนกลายเป็นประเด็นล้อเลียน ดูถูกดูแคลนในวัชรธรรมกาย แม้ปัจจุบันก็ยังมีคนมาเหน็บแนมอย่างไม่จบสิ้นว่า...

“ใช้แรงก็นิวตันในการปิดวะ !”

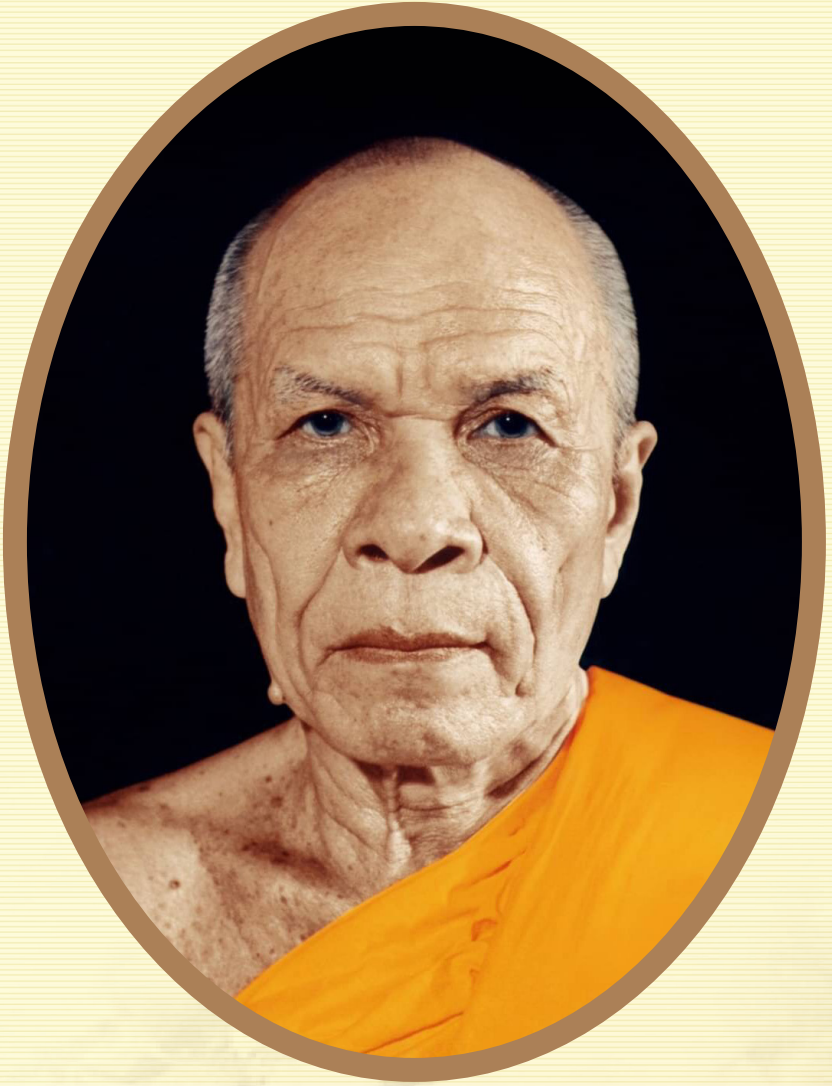
“ถ้าปิดได้จริง ทำไมไม่ปิดออกนอกจักรวาลไปเลย ทำไมปิดไปญี่ปุ่น ทำให้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก !!!”

“แม่ชีเหาะขึ้นไปได้หรือ ? หลอกหลวงชัด ๆ”

“ไม่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ เพราะอเมริกาไม่ได้มี
เจตนาเอาระเบิดปรมาณูมาทิ้งที่ไทยตั้งแต่แรก”

ก่อนจะตอบประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์พวกนี้ จะขอ
ทำความเข้าใจเรื่องราวในสมัยนั้นก่อน...

สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หรือหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านทำอะไร ?

ในช่วงที่สงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังดำเนินไปอย่างดุเดือด กองกำลังทหารญี่ปุ่นได้เข้ามายังประเทศไทย ด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องการให้ไทยเป็นฐานทัพในการสู้รบ เพื่อบุกยึดพม่าและอินเดีย และให้ประเทศไทยเป็นเส้นทางคมนาคมในการลำเลียงอาวุธ ไพร่พลและเสบียง

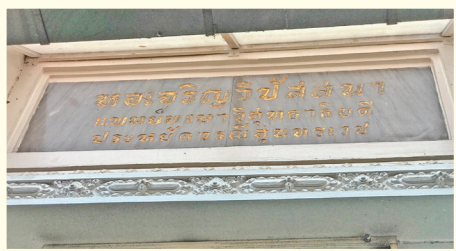
ดังนั้น กองกำลังทหารสหรัฐฯ จึงนำเครื่องบินมาทิ้งระเบิดเพื่อบุกโจมตีและตัดเส้นทางคมนาคมของญี่ปุ่น ตาม จดยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เช่น สะพานข้ามกรุงเทพฯ-ธนบุรี ประตูน้ำ-อ่างทอง ประตูน้ำบางยาง ประตูน้ำบางนกแขวก **รวมทั้งคลองภาษีเจริญซึ่งอยู่ใกล้กับวัดปากน้ำ** ซึ่งในช่วงที่บ้านเมืองกำลังลุกเป็นไฟนี้เอง หลวงปู่ท่านก็ได้ใช้วิชาสมาธิขั้นสูง (วิชาธรรมกาย) แก้ไขเหตุการณ์บ้านเมือง เพื่อให้สงครามยุติโดยเร็ว ท่านคุมทีมงานนั่งสมาธิตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีทั้งพระและแม่ชีจำนวนมากนั่งผลัดกันเป็นกะ การทำแบบนี้เรียกว่า “การทำวิชา” ซึ่งหลวงปู่ท่านถึงกับพูดว่า “จะไม่ยอมหนีไปไหน และถ้าวัดปากน้ำหรือประตูน้ำภาษีเจริญถูกระเบิดลง ก็จะไม่ยอมตาย...”

หลวงปู่คุมที่มงานทำวิชา แล้วผลเป็นอย่างไร ?

หลังจากที่หลวงปู่ท่านลั่นวาจาอย่างนี้ ไม่ว่ากองกำลังทหารสหรัฐฯ จะบุกเอาเครื่องบินมาทิ้งระเบิดมากสักเท่าไร ก็มักจะพลาดเป้าหมายแทบทุกครั้ง อีกทั้งชาวบ้านยังพูดกันหนาหูว่า “วัดปากน้ำเป็นที่ที่ปลอดภัยจากระเบิดมากที่สุด” เพราะหลวงปู่ท่านไม่ยอมให้ระเบิดลงที่วัดหรอก

ด้วยเหตุนี้...จึงทำให้ชาวบ้านและทหารกรมแผนที่แห่กันมาหลบภัยที่ตึกขาวในวัดปากน้ำ (ปัจจุบันคือหอเจริญวิปัสสนา)

หลวงปู่สั่งให้ทีมงานทำวิชาปัดระเบิด จริงหรือ การจัดการกับระเบิดมีทั้งหมด กี่วิธีกันแน่ ?

การใช้วิชาธรรมกายของทีมงานหลวงปู่วัดปากน้ำเพื่อ
ช่วยเหลือทุกข์ภัยมนุษย์ในช่วงสงครามโลกในสมัยนั้น ท่านใช้
หลายวิธีมาก ๆ เช่น

ถ้าเป็นระเบิดธรรมดา ๆ ที่ไม่ใช่ระเบิดปรมาณู ท่าน
จะใช้วิธีที่ทำให้ทหารผู้บินมาทิ้งระเบิดเห็นเมืองเป็นป่าบ้าง
เป็นน้ำบ้าง และเห็นแม่น้ำเป็นบ้านเป็นเมืองแทน จนทำให้
ทหารที่มาทิ้งระเบิดเข้าใจผิด ทั้งไม่โดนเป้าหมายสักที

แล้วที่บอกว่า..มีคนเห็นแม่ชีเหาะขึ้นไป ปิดระเบิดล่ะ คืออะไร ?

นอกจากการเนรมิตเมืองให้เห็นเป็นป่าและเป็นน้ำ
แล้ว ก็ยังมีอีกหลายวิธี เช่น วิธีเนรมิตกายขึ้นไปจัดการกับ
ระเบิดธรรมดา ๆ (ที่ไม่ใช่ระเบิดปรมาณู) ซึ่งการเนรมิตกายก็
ทำให้มีคนจำนวนหนึ่งเห็นไปต่าง ๆ นานา เห็นไม่เหมือนกัน เช่น
เห็นเป็นร่างแม่ชีลอยขึ้นไปปิดระเบิดบนฟ้าบ้าง เห็นลอยอยู่เฉย ๆ
บ้าง จนวันรุ่งขึ้นเรื่องนี้ถึงกับถูกเอามาลงหนังสือพิมพ์ และ

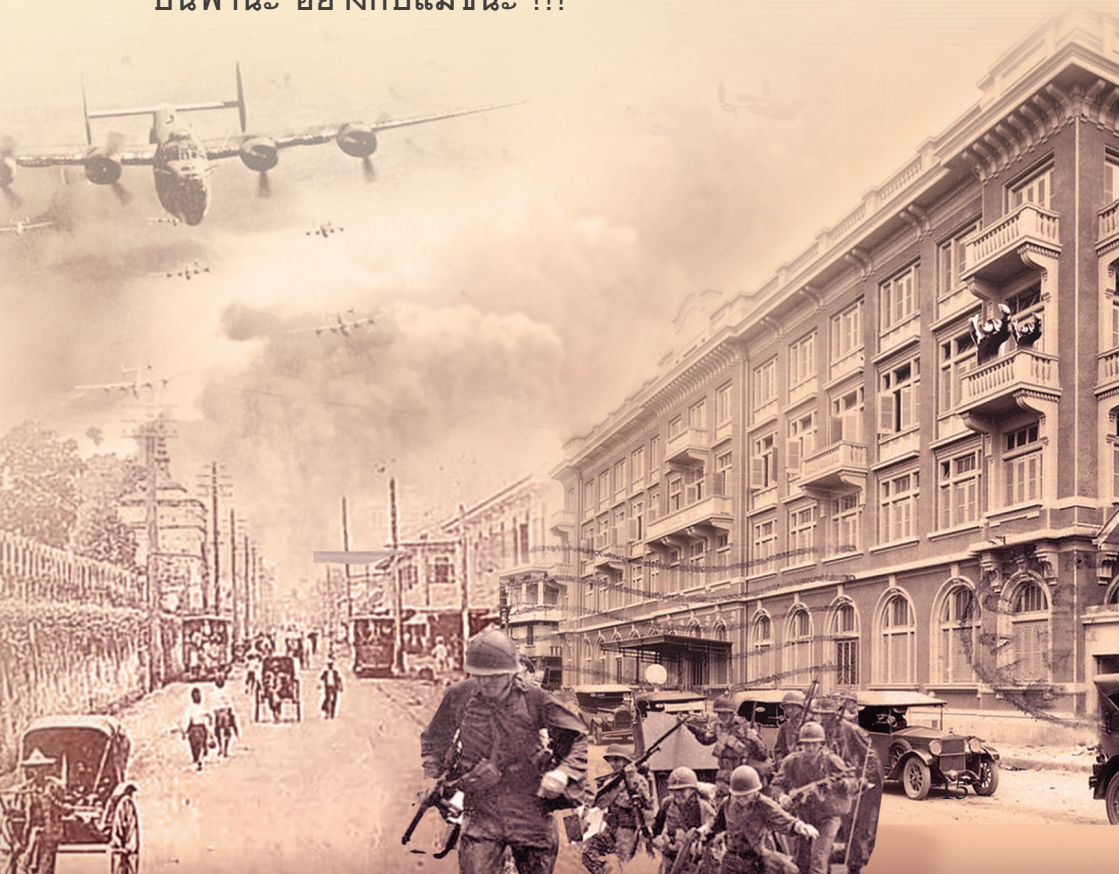
นับจากนั้นคำพูดที่บอกว่า “แม่ชีปัดระเบิด” ก็แพร่สะพัดออกไป
โดยเร็ว โดยมีน้อยคนนักที่จะรู้ว่า แท้จริงแล้ว..ทีมนั่งสมาธิ
ทำวิชาใช้วิธีการใดในการจัดการกับระเบิดบ้าง !

แต่หลักฐานที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือ ผู้เขียนได้คุยกับพยาน
บุคคลตัวเป็น ๆ ที่อยู่ในเหตุการณ์ในสมัยนั้น ซึ่งตอนนั้นท่านมีอายุ
ราว 5-6 ขวบ ซึ่งก็คือ คุณยงยุทธ ดิลกเจริญ ปัจจุบันท่านอายุ
83 ปี และบวชเป็นพระ (พระยงยุทธ อภิวฒฺโท) ซึ่งท่านเล่า
ให้ฟังว่า...

ในสมัยนั้น ตอนเครื่องบินจะมาทิ้งระเบิด จะมีเสียงหวอเตือนภัยดังมาก จากเดิมที่ผู้คนเคยวิ่งหนีหลบถูกระเบิดกันอลหม่าน แต่ตอนหลังมันทิ้งไม่ค่อยโดน จึงกลายเป็นความซาชินจนผู้คนไม่ค่อยจะใส่ใจกับการหลบภัยสักเท่าไร

ท่านเล่าว่า บ้านของท่านเป็นห้องแถว มีดาตฟ้าที่เรียงรายติด ๆ กัน ท่านจึงปีนขึ้นไปดูเขาทิ้งระเบิด และระหว่างที่ชาวบ้านแถวนั้นเฝ้าหน้ามองท้องฟ้า ก็มีเสียงตะโกนดัง ๆ ออกมาจากกลุ่มผู้ใหญ่ว่า..เฮ้ย ๆ นั่นอะไรนะ ดูสิคนใส่ชุดขาว ๆ ลอยอยู่บนฟ้านะ อย่างกับแม่ชีนะ !!!

ท่านจึงเงยหน้ามองตามทันที แล้วก็เห็นเป็นแม่ชีลอย
อยู่บนฟ้าจริง ๆ มีลักษณะโปร่งแสง แสงผ่านได้บางส่วน
ลอยนิ่ง ๆ ไกล ๆ กับเครื่องบินรบที่กำลังเคลื่อนเข้ามา
2-3 ลำ

อีกทั้ง..ยายผิน แม่ครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านของท่าน ผู้ชอบไป
ทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ ก็ชอบพูดว่า “หลวงพ่อดปากน้ำ
กับพวกที่นั่งสมาธิเขาปิดลูกกระเบิดกัน ต่อให้ทั้งกันยังงี้
ก็ไม่มีวันโดนหรอก..ไม่มีวันโดน...”

ต่อมาภายหลัง เมื่อท่านโตขึ้นและได้เข้าวัดพระธรรมกาย
จึงได้ไปเรียนถามคุณยายอาจารย์ ด้วยตัวท่านเองว่า “คุณยาย
ครับ..ทำไมเครื่องบินที่ทิ้งระเบิดลงมาถึงไมโดนที่สำคัญ
กลับลงทุ่งลงน้ำล่ะครับ ?”

คุณยายอาจารย์ ตอบว่า “อ้าวคุณ..เวลาที่เครื่องบิน
มันทิ้งระเบิด ยายเข้าที่อยู่กับหลวงพ่อดปากน้ำ หลวงพ่อ
ท่านสั่งให้ยายจัดการ ยายก็เนรมิตเมืองให้เป็นป่า.. เป็นแม่น้ำ
เนรมิตแม่น้ำให้เป็นบ้านเมือง เहांนี้ทิ้งเท่าไร ก็ทิ้งไม่ถูก”

แล้วทำไมต้องแสดงปาฏิหาริย์ ให้คนเห็นด้วย ?

ทีมงานทำวิชาทุกท่านและคุณยายอาจารย์ ท่านไม่มี
วัตถุประสงค์จะให้ใครเห็นหรือคิดอยากทำปาฏิหาริย์ให้ใคร
เห็นเลย เพราะถ้าตั้งใจทำให้เห็นจริง ๆ ก็ต้องเห็นกันหมดทุกคน
แล้ว แต่การที่มีแค่คนจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่เห็น ก็ถือเป็นบุญ
บันดาลหรือเป็นบุญตาของพวกเขาเหล่านั้นเอง ซึ่งเขาอาจเคย
ทำบุญแล้วอธิษฐานให้เห็นในสิ่งเหนือธรรมชาติและเป็นอจินไตย
ก็ได้ใครจะไปรู้

ที่สำคัญ...ทีมงานทำวิชาของหลวงปู่ทุกท่านก็มี
วัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น คือ ทำให้ทุกชีวิตปลอดภัยมาก
ที่สุด

เป็นไปได้หรือ..ที่แม่ชีจะเนรมิตกาย ขึ้นไปบนท้องฟ้าได้จริง ๆ ?

จากที่เคยอ่านพระไตรปิฎกมา เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเหลือวิสัย
ที่ผู้ทรงอภิญญาจะทำได้ ซึ่งกรณีนี้ก็คล้าย ๆ กับ **เรื่องของ
พระจุพนันทก** ที่หลังจากบรรลุธรรมแล้ว ท่านสามารถใช้ฤทธิ์
เนรมิตกายได้ 1,000 กาย และแต่ละกายนั้น อยู่ในอิริยาบถ
ที่แตกต่างกัน ซึ่งท่านเป็นเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในด้านผู้
เนรมิตกายอันสำเร็จด้วยฤทธิ์ทางใจ (มโนมยิทธิ)

ลองศึกษาเพิ่มเติมในพระไตรปิฎก เล่มที่ 26 พระสุตตันต-
ปิฎก เล่มที่ 18 ขุททกนิกาย วิมาน-เปตวัตถุ เถร-เถรีคาถา จุฬปิ่นถก-
เถรคาถา และในอรรถกถา ขุททกนิกาย เถรคาถา ทสกนิบาต
จุฬปิ่นถกเถรคาถา

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๖ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๘ ขุททกนิกาย วิมาน-เปตวัตถุ เถร-เถรีคาถา

๔. จุฬปิ่นถกเถรคาถา กถาสภาสิตของพระจุฬปิ่นถกเถระ

[๓๗๓] เมื่อก่อน ญวนเกิดเกิดแก่เราช้า เราจึงถูกดหมิ่น และพี่
ชายจึงขับไล่เราว่า จงกลับไปเรือนเดี๋ยวนี้เถิด เราถูกพี่ชายขับไล่แล้ว
ไปยืนร้องไห้อยู่ที่ใกล้ซุ้มประตูสังฆาราม เพราะยังมีความอาลัยในศาสนา
พระผู้มีพระภาคได้เสด็จมา ณ ที่นั้น ทรงลูบศีรษะเรา ทรงจับแขนเรา
พาเข้าไปสู่สังฆาราม พระศาสดาทรงอนุเคราะห์ ประทานผ้าเช็ดพระบาท
ให้แก่เรา ตรัสว่า จงอธิษฐานผ้าสะอาดผืนนี้ให้ตั้งมั่นดีโดยมณสิการว่า
รไซโรฬง ผ้าสำหรับเช็ดอุลิว จงตั้งจิตให้มั่น นัง ฌ ที่ควรข้างหนึ่ง
เราฟังพระดำรัสของพระองค์แล้ว เกิดความยินดีในศาสนา ได้
บำเพ็ญสมาธิให้เกิดขึ้นเพื่อบรรลุประโยชน์อันสูงสุด เราระลึกถึงชาติ
ก่อนๆ ได้ ชำระทิพยจักขุให้หมดจดแล้ว ได้บรรลุวิชา ๓
คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำสำเร็จแล้ว พระจุฬปิ่นถก-
เถระ ได้เนรมิตตนขึ้นพื้นหนึ่ง น้อยที่ชวักมพวนอันรื่นรมย์ จนถึง
เวลาเช้ามาบอกนันท ครั้นนั้น พระศาสดาทรงส่งทูตไปบอกเวลา
กัฏฐาหารแก่เรา เมื่อทูตบอกเวลา กัฏฐาหารแล้ว เราได้เข้าไป
เฝ้าโดยอากาศ ถวายบังคมพระยุคลบาทของพระศาสดาแล้ว นัง
ฌ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ลำดับนั้น พระศาสดาทรงรับของเราผู้
ถวายบังคมแล้วนั่งอยู่ เราเป็นผู้ควรราชของโลกทั้งปวง เป็นผู้
ควรรับของอันเขานำมาบูชา เป็นนาบุญแห่งหมู่มนุษย์ ได้รับ
ทักษิณาทานแล้ว.

๑- ม.อ. เล่ม ๓๒/ข้อ ๑๖

ด้วยอรหัตตมรรคแล้ว พระไตรปิฎกและอภิญญา ๕ ได้มาถึงแล้วแก่พระจุฬปิ่นถกนั้น. พระศาสดาเสด็จ
ไปพร้อมกับภิกษุ ๔๙๙ รูป แล้วประทับนั่งบนอาสนะที่บุคคลจัดแจงไว้แล้วในบ้านของหมอชวก. ส่วนพระจุฬปิ่น
ถกไม่ได้ไป เพราะพระทัยชยไม่ได้รับนิมนต์เพื่อการศึกษาไว้สำหรับตน.

พอหมอชวกเริ่มจะถวายข้าวยาก พระศาสดาทรงเอาพระหัตถ์ปิดบาตรเสีย. เมื่อหมอชวกกราบทูลว่า
เพราะเหตุไร พระองค์จึงไม่ทรงรับ พระเจ้าข้า ดังนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ในวิหารยังมีภิกษุอยู่ ๑ รูป ชวัก.

หมอชวกนั้นจึงส่งคนไข้ไปว่า เปะ พนาย เองงไปพาพระคุณเจ้าที่นั่งอยู่ในวิหาร แล้วนำมา. แม้พระจุฬ
ปิ่นถกเถระ ก็นั่งบริษัทธิภิกษุ ๑,๐๐๐ รูปให้ไม่เหมือนกัน แต่ละรูปมีรูปร่างและการกระทำคนละอย่าง. คนไข้ขับเห็น
ว่าภิกษุในวิหารมีมากรูป จึงไปบอกหมอชวกว่า ในวิหารมีภิกษุสงฆ์มากกว่าภิกษุสงฆ์. กระผมไปรู้จักพระคุณเจ้า
ที่ให้ไปนิมนต์มา. หมอชวกทูลถามพระศาสดาอีกครั้งว่า ภิกษุที่นั่งอยู่ในวิหารชื่ออะไร พระเจ้าข้า? พระศาสดา
ตรัสว่า ชื่อจุฬปิ่นถก ชวัก. หมอชวกสั่งคนไข้ชวักว่า เปะพนาย เองงไปเล่าถามว่า รูปไหนชื่อจุฬปิ่นถก แล้วง
นิมนต์ท่านรับนมา.

ฉะนั้น การเนรมิตกายได้ ก็ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับ
ผู้ฝึกสมาธิมาดีอย่างหลวงปู่ดปากน้ำและทีมงานทำวิชาของท่าน
อีกทั้งในสมัยนั้นก็มีพยานยืนยันมากมายในอนุภาพต่าง ๆ
ของวิชาธรรมกาย

ที่สำคัญ...ก็มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ชัดเจนว่าคุณยาย
อาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านมีชื่อเสียงทางด้าน
วิชาสมาธิมาก ซึ่งมีบันทึกไว้ใน นิตยสารวิปัสสนาบันเทิงสาร
และยังมีหลักฐานยืนยันใน หนังสือเรื่องธรรมะกับสงคราม
เล่ม 1 โดยคุณแฉล้ม อศุภรัตน์ ซึ่งมีชื่อคุณยายอาจารย์ ในฐานะ
เป็นครูสอนวิชาธรรมกาย อีกทั้งยังมีหนังสือสุทธิแม่ชี ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่า ท่านบวชชีและทำวิชาอยู่กับหลวงปู่ดปากน้ำจริง

รูป 1

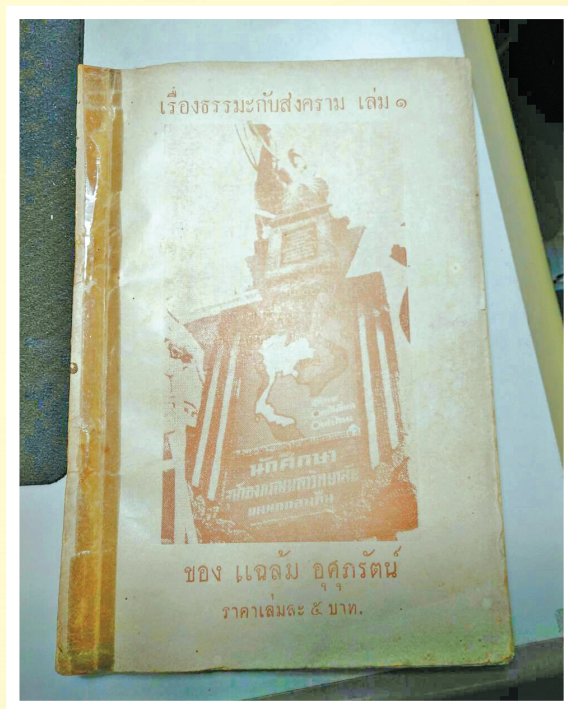

รูป 2

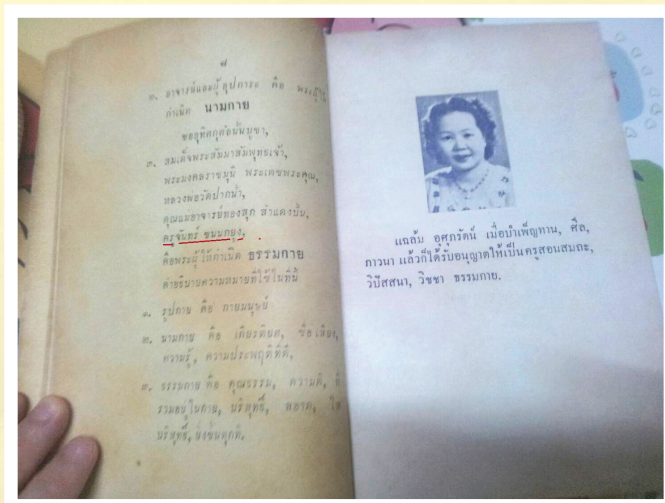

รูป 3

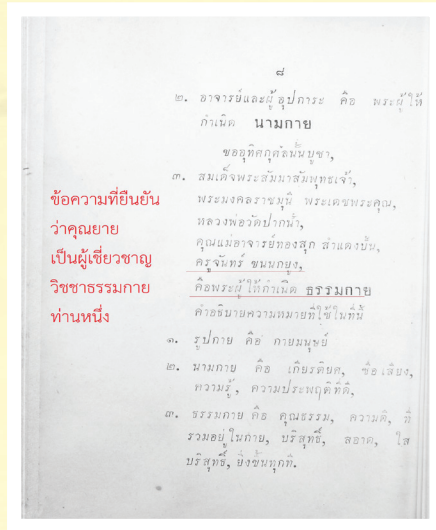
- รูป 1-3 นิตยสารวิปัสสนาบันฑิตสาร

รูป 4

รูป 5

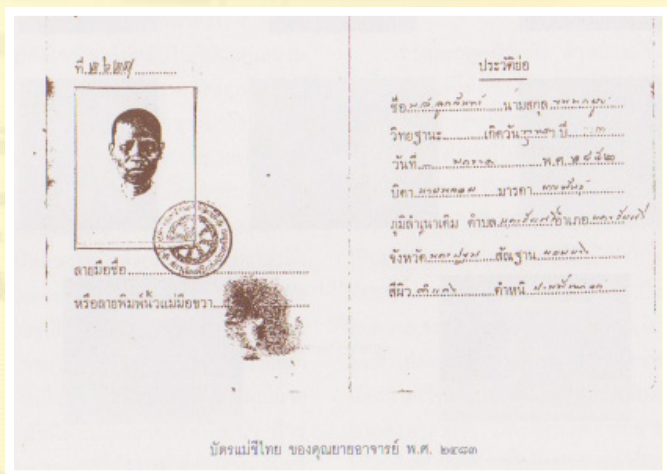

รูป 6

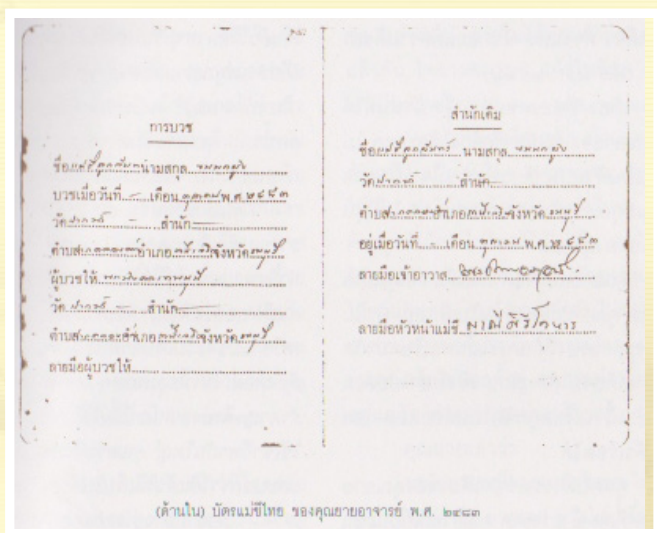

รูป 7

- รูป 4-7 หนังสือเรื่องธรรมะกับสงคราม เล่ม 1 ที่มีชื่อคุณยายอาจารย์ฯ ในฐานะที่เป็นครูสอนวิชาธรรมกาย

รูป 8

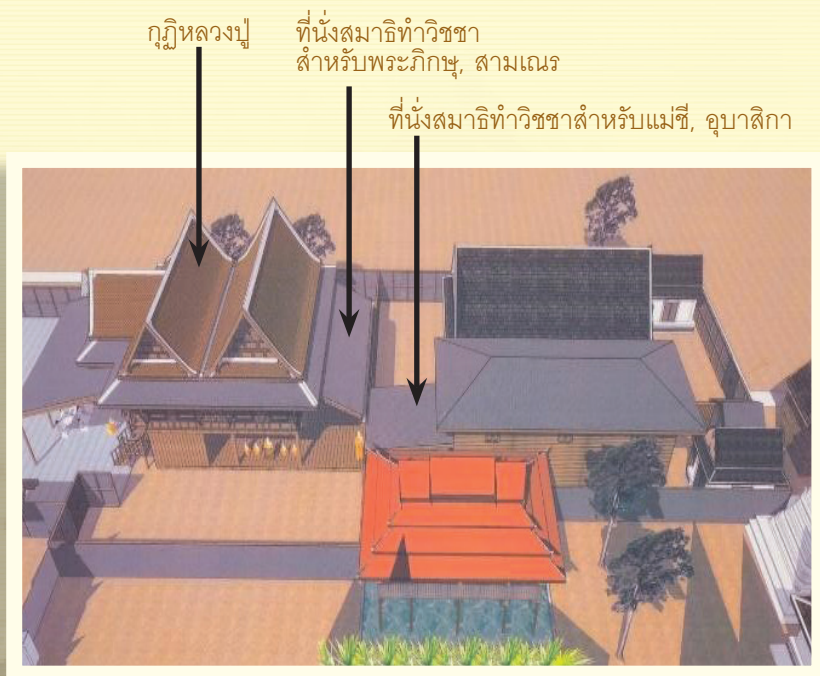

รูป 9

- รูป 8-9 หนังสือสุทธิแม่ชี ที่เป็นหลักฐานว่าท่านบวชอยู่ที่ วัดปากน้ำและศึกษาวิชาธรรมกายกับหลวงปู่วัดปากน้ำ ในช่วงนั้น

ใช้วิธีการใด..จัดการกับระเบิดปรมาณู ? เหาะขึ้นไปปิดหรือ ?

ก่อนตอบจะขอเล่าถึงบรรยากาศการทำวิชาของหลวงปู่ช่วงก่อนที่สหรัฐฯ จะคิดค้นระเบิดปรมาณูสำเร็จ จนถึงช่วงที่ทิ้งระเบิดเสร็จแล้วแบบเป็นลำดับขั้น ตรงนี้จึงอยากให้อ่านอย่างตั้งใจ และค่อย ๆ คิดตาม เพื่อจะได้ลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง และจะได้ไม่หลงเข้าใจอะไรผิดไป !!!

- ภาพวาดแสดงอาณาบริเวณโรงงานทำวิชา
สมัยหลวงปู่วัดปากน้ำคุ่มทิมงานทำวิชา

- โรงงานทำวิชา

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 หลวงปู่วัดปากน้ำท่านเลือกให้
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เป็นหัวหน้าเวร
การทำวิชชากะตึก ซึ่งมีวันหนึ่ง หลวงปู่ท่านได้ถามพวกทำวิชชาว่า
“เครื่องบินข้าศึกจะมาก็โมง..?” คุณยายอาจารย์ฯ ท่านตอบว่า
“ตี 1 เจ้าค่ะ...” และพอถึงตี 1 สัญญาณเตือนภัยระเบิดก็ดังจริง ๆ

ตรงนี้..เป็นความอัศจรรย์ของวิชาธรรมกายมาก ๆ
เพราะพวกทหารอเมริกันก็ไม่ได้มาบอกอะไรคุณยายอาจารย์ฯ
ถึงกำหนดการในการทิ้งระเบิดเลย แต่คุณยายอาจารย์ฯ
กลับรู้เวลาในการทิ้งระเบิดที่แน่นอน !!!

ขณะที่สงครามกำลังดุเดือดอยู่นั้น หลวงปู่ท่านก็ได้ถาม
คุณยายอาจารย์ฯ ว่า “**เยอรมันแพ้หรือชนะวะ ?**” ซึ่ง
คุณยายอาจารย์ฯ ท่านก็ดูในสมาธิแล้วตอบว่า “**แพ้เจ้าคะ**”
และสุดท้าย..เยอรมันก็แพ้สงครามจริง ๆ ในวันที่ 8 พฤษภาคม
พ.ศ. 2488

ตรงนี้ก็แปลกอีก..เพราะขณะที่เกิดการสู้รบห้ำหั่นกัน
ก็ไม่มีใครรู้หรือรู้ว่า ฝ่ายใดจะชนะ แต่คุณยายอาจารย์ฯ ก็
สามารถรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าว่า เยอรมันจะต้องแพ้แน่ ๆ !!!

ก่อนที่จะหลวงปู่ท่านจะถามคำถามที่งานที่ทำวิชชาะนั้น
หลวงปู่ท่านจะเห็นและรู้คำตอบอย่างแจ่มแจ้งในสิ่งนั้นอยู่ก่อนแล้ว
แต่เนื่องจากท่านต้องการตรวจสอบญาณทัสสนะลูกศิษย์ อีกทั้งยัง
เป็นการปรับญาณทัสสนะของทุกคนให้ตรงกัน...

จากนั้น หลวงปู่ท่านก็ค้นต่อจนเห็นในสมาธิว่า **มีระเบิด
ประหลาดที่ไม่เคยมีมาก่อน** อีกทั้งยังแตกต่างจากระเบิดลูกอื่น
ที่ใช้ในสงคราม (ซึ่งก็คือ ระเบิดปรมาณู) จึงทำให้หลวงปู่ถาม
คุณยายอาจารย์ฯ ว่า “**ถ้าลูกนี้มาลงจะเป็นยังไงวะ..??**”

ซึ่งคุณยายอาจารย์ฯ ท่านก็เข้าใจที่แล้วตอบว่า “ถ้าลงที่เมืองไทย ก็จะมีคนเป็นหน้ากลองไม่เหลืออะไรเลยเจ้าค่ะ..!!!”

พอถึงตรงนี้ก็ทำให้รู้สึกประหลาดใจหนักเข้าไปอีกว่า หลวงปู่กับคุณยายอาจารย์ฯ และทีมทำวิชชารู้เรื่องระเบิดลูกนี้ได้อย่างไร ในเมื่อสหรัฐอเมริกาเร่งทำโครงการพัฒนาระเบิดปรมาณูอย่างลับ ๆ เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ อีกทั้งระเบิดปรมาณูลูกแรกก็ยังไม่เคยทดลองทิ้งที่ใดเลย แต่ด้วยอำนาจของวิชาธรรมกาย กลับทำให้สามารถเห็นถึงอำนาจการทำลายล้างอันมหาศาลของระเบิดปรมาณูได้อย่างเหลือเชื่อ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เกิดการระเบิดขึ้น..!!!

ในช่วงนั้น หลวงปู่ก็ได้คุมทีมงานทำวิชา ป้องกัน
ประเทศไทยไว้ก่อน โดยให้ไปดับที่ความคิด คือ ถ้าสหรัฐฯ
ทำระเบิดปรมาณูสำเร็จแล้ว ก็อย่าให้มีความคิดว่าจะมาลอง
ทิ้งที่เมืองไทยเลยแม้แต่นิดเดียว!!!

จากข้อมูลตรงนี้ จะเห็นคำตอบชัดเจนว่า ระเบิดปรมาณู
นี้ คุณยายอาจารย์ฯ ท่านไม่ได้หะชั้นไปปิด ไม่ได้ใช้แรง
ก๊วนตันอะไรทั้งนั้น แต่ไปดับที่ความคิด (กรุณาอ่านซ้ำ)

ภายหลังจากที่เยอรมันประกาศแพ้สงครามแล้ว สหรัฐฯ ก็
คิดค้นระเบิดปรมาณูได้สำเร็จในเวลาต่อมา ซึ่งช่วงนั้น..เป็นช่วง
ที่ญี่ปุ่นตกอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่มาก ๆ และกำลังจะแพ้สงคราม
อยู่แล้ว ถ้าสหรัฐฯ ไม่เอาระเบิดปรมาณูไปทิ้งที่ญี่ปุ่น ญี่ปุ่นก็
ต้องแพ้สงครามอยู่ดี แต่สหรัฐฯ ก็ตัดสินใจเลือกเป้าหมาย
ในการทิ้งระเบิดไว้เกือบ 20 แห่ง และสุดท้ายก็ตัดตัวเลือกออก
จนเหลืออยู่ 2 แห่ง คือ เมืองฮิโรชิมากับนางาซากิ จนเป็นเหตุ
ทำให้มีผู้เสียชีวิตที่ฮิโรชิมา 140,000 คน และที่นางาซากิ 80,000
คน ซึ่งตายในเวลาต่อมามากถึง 2 ล้านคน (ฉะนั้น..การที่ระเบิด
ปรมาณูลงญี่ปุ่น ก็ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับคุณยายอาจารย์ฯ)

การไปดับที่ความคิด คืออะไร มีด้วยหรือ ?

ถ้าใช้คำว่า ไปดับที่ความคิดหรือไปดับที่เหตุ ซึ่งเป็นภาษาของ تیمทำวิชาเขาใช้กัน ก็อาจจะเข้าใจยากสักนิด แต่ถ้าเปรียบเทียบให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คล้าย ๆ กับการทำให้ลืม หรือไม่ให้คิดถึงเรื่องนั้นเลย ซึ่งผู้ทรงอภิญญาสามารถใช้ฤทธิ์ในการทำแบบนี้ได้ อย่างเช่น กรณีที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงใช้พุทธานุภาพทำให้พระเจ้าปเสนทิโกศลลืมเรื่องที่จะไปถามพระพุทธรองคร่ำ พระนางมัลลิกาสิ้นพระชนม์แล้วไปเกิดที่ไหนตลอด 7 วัน ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าปเสนทิโกศลมีความตั้งใจอย่างมากที่จะไปทูลถามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเรื่องนี้ให้จงได้ ศึกษาเพิ่มเติมได้ในอรรถกถา ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท ชราวรรคที่ 11 เรื่อง พระนางมัลลิกาเทวี

พระราชทานถามสถานที่พระนางเกิด

ท้าวเธออันความโศกเป็นกำลังครอบงำ รับผิดชอบให้ทำมาบงกิจพระสรีระของพระนางแล้ว ทรงดำริว่า "เรา จะทูลถามสถานที่เกิดของพระนาง" จึงได้เสด็จไปยังสำนักของพระศาสดา.

พระศาสดาได้ทรงทำโดยประการที่ท้าวเธอระลึกถึงเหตุที่เสด็จมาไม่ได้ ท้าวเธอทรงสดับธรรมกถาชวน ให้ระลึกถึงในสำนักของพระศาสดาแล้ว ก็ทรงลึ้ม: ในเวลาเสด็จเข้าไปสู่พระราชนิเวศน์ ทรงระลึกได้ จึงตรัสว่า "พนาย จันตังใจว่า 'จักทูลถามที่พระนางมัลลิกาเทวีเกิด' ไปยังสำนักของพระศาสดาก็ลึ้มเสีย. วันพรุ่งนี้ จันจะทูลถามอีก" ดังนี้แล้ว ก็ได้เสด็จไป แม้ในวันรุ่งขึ้น.

ฝ่ายพระศาสดาก็ได้ทรงทำโดยประการที่ท้าวเธอระลึกไม่ได้ตลอด ๗ วันโดยลำดับ.

ฝ่ายพระนางมัลลิกานั้นใหม่ในรกตลอด ๗ วันเท่านั้น. ในวันที่ ๘ จุตจากที่นั่นแล้ว เกิดในดุสิตภพ.

ถามว่า ก็เพราะเหตุไร พระศาสดาจึงได้ทรงทำตามที่พระราชานั้น ทรงระลึกไม่ได้?

แก้ว ทราบว่า พระนางมัลลิกานั้นได้เป็นที่โปรดปรานพอพระทัยของพระราชานั้นอย่างที่สุด? เพราะ ฉะนั้น ท้าวเธอทราบว่ พระนางเกิดในรกแล้ว ก็ทรงยึดถือมีจลาทิฏฐิ ด้วยทรงดำริว่า "ถ้าหญิงผู้สมบูรณ์ด้วย ศรัทธาเห็นปานนี้ เกิดในรกไซ้ร เราจะถวายทานทำอะไร?" ดังนี้แล้ว ก็ทรงรับสั่งให้เลกนิตยภัตที่เป็นไปในพระ ราชนิเวศน์เพื่อภิกษ ๕๐๐ รูปแล้วจึงเกิดในรก

ถ้าเน่จริง..ทำไมไม่ปิดระเบิดปรมาณู ออกนอกจักรวาลไปเลย ?

การจัดการกับระเบิดปรมาณู ไม่ได้ใช้วิธีการปิดนะ ขออย่า
อีกที

..ไม่ว่าจะกรณีสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือกรณีไหน ๆ ที่เป็น
ภัยต่อมนุษย์ ถ้าสมมุติว่าเรากลายเป็นผู้มีฤทธิ์สักคน ถ้าคิดจะ
ช่วย ก็คงอยากจะช่วยให้ดีที่สุด ไม่ให้สงครามเกิดกับโลกมนุษย์
เลย อย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราก็เช่นกัน ใจจริง..พระองค์
ก็คงอยากจะโปรดสัตว์โลกทุกคน ทุกชีวิต ให้หมดกิเลสบรรลุนิพพาน
หมดทั้งจักรวาล ทั้งอนันตจักรวาลนั้นแหละ แต่พระองค์ก็ทำได้
ระดับหนึ่งตามบารมีที่สั่งสมมา

หลวงปู่วัดปากน้ำก็เช่นกัน ท่านและทีมงานทำวิชชาก็อยาก
จะทำได้มากกว่านั้น แต่ตอนนั้น..อยู่ในช่วงที่หลวงปู่กำลังรวบรวม
ทีมทำวิชชาอยู่ คือ ทีมงานทำวิชชายังมีอยู่น้อย มีปริมาณไม่มาก
พอที่จะทำวิชชาให้ชนะเขา ก็เลยทำให้การทำวิชชาแก้ไขเรื่อง
ภัยสงครามทำไปได้แค่ระดับหนึ่งเท่านั้น จุดนี้..ไม่น่าใช่เรื่องยาก
ต่อการทำความเข้าใจนะ...

สรุป

1. คุณยายไม่ได้ปิดระเบิดปรมาณูไปลงญี่ปุ่น แต่ท่านเป็นหนึ่งในทีมงานทำวิชาที่ช่วยหลวงปู่ไปดับที่ความคิด เพื่อป้องกันประเทศไทยไว้ตั้งแต่แรกที่เห็นอานุภาพการทำลายล้างอันน่ากลัวของระเบิดปรมาณูในสมมติ

2. การช่วยทุกข์ภัยเรื่องสงคราม ทีมงานหลวงปู่ใช้หลายวิธีในการจัดการกับระเบิดธรรมดา ๆ ที่มาทั้งที่เมืองไทย เช่น การเนรมิตป่าเป็นเมือง เนรมิตเมืองเป็นป่า เป็นน้ำ และใช้วิธีเนรมิตกายขึ้นไปจัดการ และใช้อีกหลายวิธีการ...

3. จะมากล่าวหาว่า คนวัดพระธรรมกายหลอกลวง อวดอุตริ ไม่ได้ เพราะที่มาของคำพูดที่บอกว่า “แม่ชีปิดระเบิด” จุดเริ่มต้นไม่ได้เกิดจากการที่คนวัดพระธรรมกายนำมาพูดคนแรกนะ แต่เกิดจากหลายเหตุการณ์สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วคน

วัดพระธรรมกายค่อยเอาข้อมูลนี้มาเล่าอีกที ซึ่งแท้จริงแล้ว คำพูดที่บอกว่า **“แม่ชีปัดระเบิด”** เกิดจาก...

3.1 การที่หนังสือพิมพ์ในสมัยนั้นเอามาลง

3.2 เกิดจากข้อมูลในนิตยสารวิปัสสนาบันเทิงสาร

3.3 เกิดจากชาวบ้านบางคนในสมัยนั้น เห็นภาพแม่ชีลอยอยู่บนท้องฟ้า แล้วพูดต่อ ๆ กันว่า **“แม่ชีปัดระเบิด”** ซึ่งบางคนก็เห็นเป็นแม่ชีลอยอยู่ในลักษณะอื่น ๆ ด้วย โดยภาพที่เห็นจะแตกต่างกันออกไป คล้ายเรื่องพระจุพบันถก ที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นแล้ว

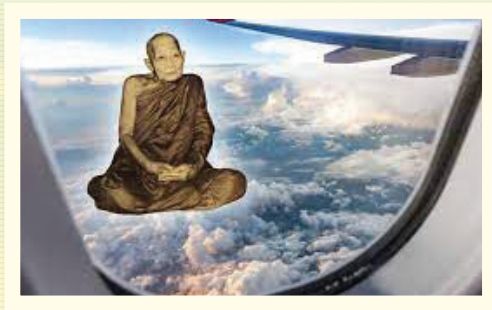
ด้วยเหตุนี้ คำพูดที่บอกว่า **“แม่ชีปัดระเบิด”** จึงกลายเป็นคำที่พูดติดปากมาเรื่อย ๆ จนถึงสมัยนี้ **ทั้งที่แท้จริงแล้ว** คุณยายอาจารย์ฯ ไม่ได้ปัดระเบิดปรมาณูไปลงญี่ปุ่น ส่วนระเบิดธรรมดาที่ใช้วิธีการเนรมิตป่าเป็นเมือง เนรมิตเมือง

เป็นป่า เป็นน้ำ ไม่ได้เหาะเอามือขึ้นไปปิดเหมือนตีแบดมินตัน
อย่างที่หลายคนเข้าใจ

จากข้อมูลทั้งหมด อ่านแล้วจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ต้องเป็น
วิจารณญาณของผู้อ่านเอง แต่สำหรับความเห็นของผู้เขียนแล้ว
รู้สึกว้าว..ถ้าเรามัวมานั่งเถียงหรือทะเลาะกันเรื่องประเด็นแบบนี้
ถือเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์น้อยมาก ๆ อีกทั้งเมื่อเถียงกันแล้ว ก็
ไม่มีใครเปลี่ยนความคิดของอีกฝั่งหนึ่งได้ เพราะขนาดเรื่อง
พระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดพระพุทธรูปมารดาบนสวรรค์จนกลายเป็น
คัมภีร์อภิธรรมในทุกวันนี้ หรือหลวงปู่แหวนเหาะได้และมีนักบิน
เห็น ปัจจุบันก็ยังมีทั้งคนเชื่อและไม่เชื่อซึ่งก็ยังถกเถียงกันอยู่เลย

ฉะนั้น การจะเชื่อหรือปฏิเสธเรื่องนี้อย่างสมบูรณ์ได้ ก็ต่อเมื่อ
ได้ไปรู้ไปเห็นด้วยตัวเองเท่านั้น ซึ่งก็ต้องอาศัยการปฏิบัติสมาธิ
เพื่อให้รู้แจ้งด้วยตนเองถึงจะดีที่สุด...

Google

<https://www.news.co.th> > วิกฤตการณ์

อำนาจจิตที่สูงส่ง...ปาฏิหาริย์เหนือโลก "หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ" ขึ้นไป ...
 ปาฏิหาริย์เหนือโลก "หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ" ขึ้นไปขึ้นบนเครื่องบินระหว่างเครื่องบิน นักบินเห็นลมพายุแหวน ตาม
 นกกรามที่วัด... Publish 2018-01-10 16:06:38.

<https://pantip.com> > topic >

เรื่องที่หลวงปู่แหวน ลอยอยู่บนฟ้าแล้วนักบินไปพบเจอ เป็น ... - Pantip
 29 ธ.ค. 2559 — หลวงปู่ไม่มาจะอยู่ในไหนะ ระดับความสูงที่เครื่องบินขอมบินกันคือแถว stratosphere ช่วง
 ต้นๆ ซึ่งอุณหภูมิมันต่ำที่ -55 c มันเสิร์ฟลมหนาวมากเลย ...

<https://www.facebook.com> > photos > นักบินเห็นลมพายุแหวน >

มันยังสมาชิกในเกาะ - นักบินเห็นหลวงปู่แหวนนั่งอยู่บนก้อนเมฆ เรื่องเล่า ...
 "หลวงปู่เล่าว่า เขามีพรจากฟ้า ขึ้นเครื่องบิน เขาจะขึ้นวัดลอยเมฆไป นักบิน คนขึ้นเครื่องบิน หู
 ตาเข้ลล เพราะลมพายุแหวน ...
 คำที่ขาดไป: เจอ | ต่อถึงท้ายละเอียดดังนี้ เจอ

<https://www.facebook.com> > photos > มีพรจากฟ้า ... >

พระกรรมฐาน สายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต - Facebook
 ... ขึ้นเครื่องบินลอยข้ามหัวเขาค้อลอยเมฆไป นักบินคนขึ้นเครื่องบินหูตาเข้ลล ... พอได้เวลาหลวง
 แหวนออกจากห้องมาขึ้นอากาศเข้า ก็ร้องบอกด้วยความสงสัย ...

<https://palungit.org> > ... หลวงปู่แหวน >

นักบินเห็นหลวงปู่แหวนนั่งอยู่บนก้อนเมฆ เรื่องเล่าจากหลวงพ่อกษิ ริด ...
 3 ส.ค. 2557 — หลวงปู่แหวน ท่านองค์ที่เขารู้จักอยู่ตามป่าเขา สำเนาโทรเลขบันทึกว่า ๘๐ ปี ประชาชน
 หัวใจ ... เพราะเขาค้นพบเมฆไป นักบิน คนขึ้นเครื่องบิน

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ขอขอบคุณ

ส.สุขไช, พระครูสมุห์สนิทวงศ์ วุฑฺฒิวิโส,
พม.ดร.นพพร ปุณฺณชโย ป.ธ.9, พม.อรรถพล กุลสิทฺโธ ป.ธ.9,
ชรีรัช ทศรัตน์, ดร.ชนิดา จันทราศรีไศล บ.ศ.9,
ดร.บวรเจต ชวลิตเรืองฤทธิ์, ขวัญจิตต์ จิตสินธุ,
อ.ลือพงศ์ ลีลพจน์, ระพีพรรณ ใจภักดี, กนกพร เทศนา,
ปราณี ชัยผดุง, อภิรดี ตันติวาณิชยสุข,
อมรพรรณ ทองสมบุญ, พรรณนิภา ทองเต็ม,
ปิยธิดา เกตุสกล, หมู่อู๋ ลวชัยโยธิน

รูปเล่ม : สุพัตรา ปัญญาแสง

เรียบเรียง : รัตเกล้า ลิวเฉลิมวงศ์

วันที่ 1 พ.ย. 64

ถือเป็นคนครั้งแรก...

ที่จะขอตอบประเด็นในโลกโซเชียลอย่างจริงจัง
ถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับการปิดระเบิดที่ว่า...

“ใช้แรงก็นิวตันในการปิดวะ !”

“ถ้าปิดได้จริง ทำไมไม่ปิดออกนอกจักรวาล
ไปเลย ทำไมปิดไปญี่ปุ่น

ทำให้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก !!!”

“แม่ชีเหาะขึ้นไปปิดได้หรือ ?

หลอกลวงชัดๆ”

“ไม่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์

เพราะอเมริกาไม่ได้มีเจตนาเอาระเบิดปรมาณู
มาทิ้งที่ไทยตั้งแต่แรก”

ถ้าคุณสงสัยและคาใจในประเด็นเหล่านี้

เล่มนี้มีคำตอบครบ

ที่แม้ศิษย์วัดพระธรรมกายเองก็ยังไม่รู้